

Manel Balcells, Andreu Mas-Colell i Carles Solà

Exconsellers d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI)

Un greu error

Com a ciutadans que hem tingut el privilegi de ser responsables del departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI) del govern de Catalunya volem manifestar el parer que la seva dissolució és un greu error i una greu irresponsabilitat.

ÉS UN ERROR GREU PERQUÈ HI HA UN CONSENS internacional molt fort sobre el paper clau de la universitat i la recerca en el desenvolupament de la societat del coneixement. La institució universitària s'ha anat transformant en una veritable "fàbrica del coneixement" i està plenament assumit que, al costat de les seves funcions més tradicionals, de formació, recerca, i promoció social, la universitat ha incorporat a les seves missions la de generar coneixement que sigui motor de desenvolupament social i econòmic del seu entorn.

NO ÉS ESTRANY DONCS QUE LA UE hagi pres posicions públiques de gran fermesa en aquest tema, a l'estela de la Declaració de Lisboa. Així, la comunicació de la Comissió Europea al Consell i al Parlament del 10 de maig proposat diu literalment: "La modernització de les universitats europees, implicant els papers interrelacionats d'educació, recerca i innovació, ha estat reconeguda no només com una condició nuclear per a l'èxit de l'Agenda de Lisboa, sinó també com a part del moviment més ampli cap a una economia cada cop més global i més basada en el coneixement.

EL CONSELL EUROPEU HA IDENTIFICAT I DONAT una empremta renovada en els temes principals de l'agenda per al canvi: a la reunió informal a Hampton Court l'octubre del 2005, la R&D i les universitats varen ser reconegudes com a fonaments de la competitivitat europea; en el Consell Europeu de la primavera del 2006 es va acordar promoure accions més decidides a nivell europeu per impulsar aquesta agenda en el món de les universitats i la recerca, que caldria implementar abans del final del 2007 en el context d'un *partenariat* renovat per al creixement i l'ocupació. Fixeu-vos, "abans del final del 2007", i nosaltres entretenint-nos a desfer l'entitat i la

"Un element bàsic per a l'èxit de les polítiques de recerca i innovació és la persistència en el temps, més enllà dels canvis de signe polític dels governs"

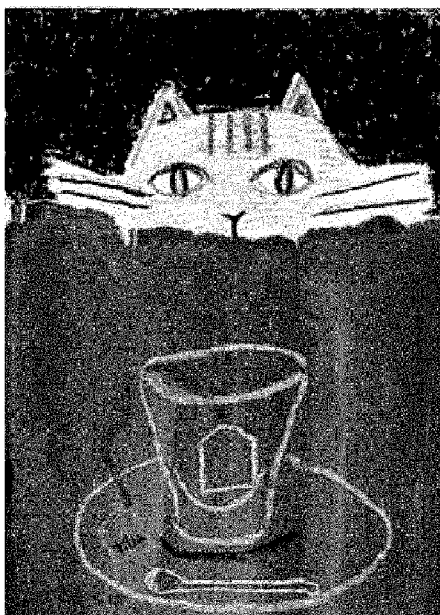
presència política de la universitat i la recerca!

LA IMPORTÀNCIA DE L'ÀMBIT UNIVERSITATS-RECERCA també és mesurable en termes econòmics. Així, Universities UK va fer públic l'11 de maig el seu informe sobre l'impacte econòmic de les institucions britàniques d'educació superior, on es constata com el volum econòmic del sector és superior al de la importantíssima indústria farmacèutica o a la de l'aeronàutica i de l'espai. A casa nostra no disposem encara d'estudis que abastin la totalitat del sistema universitari.

I ÉS UNA GREU IRRESPONSABILITAT PERQUÈ un element bàsic per a l'èxit de les polítiques de recerca i innovació és la persistència en el temps, més enllà dels canvis de signe polític dels governs. Catalunya havia arribat a aquest consens, que s'havia traduït en la continuïtat del DURSI i en el reforç de moltes de les seves polítiques, i en els desenvolupaments i innovacions que les noves circumstàncies anaven demanant, després del desembre del 2003. S'havia aconseguit crear una consciència a Catalunya que ara era l'hora de la universitat, la recerca i la societat de la informació i que aquests àmbits prenién un protagonisme decisiu en configurar el model i la realitat del futur de Catalunya.

I EN AQUESTA SITUACIÓ, I QUAN LA INTEGRACIÓ en un departament de la formació superior; la recerca i les tecnologies de la informació i de la comunicació es correspon precisament amb la pràctica actual de molts dels països amb què ens agrada comparar-nos (encara que potser caldria avançar més en la integració de la innovació), quan amb la creació dels respectius comissionats, primer, i més tard amb la del departament, el govern de la Generalitat de Catalunya va tenir una visió pionera de la seva importància, ara ho enviem tot en orris.

ELS EFECTES DE LES POLÍTIQUES DE RECERCA i innovació són sempre a mig o llarg termini: cal fermesa i acció sostinguda, seriositat i rigor, i no calen cops de timó d'aparença erràtica i desorientadors per a persones, institucions i empreses.

CHICO COMEYAMA